

[Henry Christensen.]

ministeren for, at han erkender, at der var en aftale. Finansministeren indfortolker en ganske bestemt forudsætning, men det må stå for finansministerens egen regning. Det ændrer ikke min opfattelse af, at det havde været en rimelig fremgangsmåde, om finansministeren var gået til de partier — jeg tænker ikke her på, at han måske har drøftet problemet med SF — han havde den tidligere aftale med, og sagt, at nu fandt han, at der var ændrede forudsætninger, og derfor mente han ikke, aftalen kunne gælde.

Med hensyn til venstres standpunkt under forhandlingerne var det klart, at vi under de foreliggende omstændigheder klart gik imod merværdiafgiften. Vi bad om en beregning over, hvad en yderligere 10 pct.s forhøjelse på de punktbeskattede varer ville give. Det var af hensyn til at tilvejebringe oplysninger, og det berettiger ikke finansministeren til at sige, at dermed har venstre stillet forslag om en sådan forhøjelse. Vi stillede udtrykkelig siden hen et sammenhængende forslag, der byggede på afgiftsforhøjelser, som var væsentligt mindre end dem, der gennemføres, og det gjorde vi ud fra det hensyn, at der i hvert fald var en række områder, der efter vor mening trængte til væsentlige justeringer. Når vi havde den opfattelse, synes jeg, det var rimeligt at bede om, at drøftelserne om disse ting måtte ske på et rigtigt grundlag. Hvis finansministeren har forhandlet om forskellige ting under forudsætning af momsens gennemførelse, må det være sket med dem, der gennemførte momsen; det er ikke en forhandling, han kan henvise til over for os, der under de givne omstændigheder var imod merværdiafgiften.

Endelig vil jeg gerne sige i spørgsmålet om brugtbilsafgiften, at også jeg har hørt til dem, der under udvalgsforhandlingerne har arbejdet for, at vi fik brugtbilsafgiften fjernet. Når den nu er bragt ind i debatten her i dag, vil jeg endda sige, at det forekom mig, at der under forhandlingerne var et betydeligt skred i mulighederne for at nå et resultat her. Men da det endte med, at finansministeren alene førte forhandlinger med SF, faldt dette væk, forekommer det mig. Jeg vil meget gerne medvirke til om muligt at få fjernet en, synes jeg, meget

generende og for branchen meget vanskelig afgift, så jeg kan give tilsagn om at deltage i et arbejde herfor.

**Knud Thomsen:** Til finansministeren kun den korte bemærkning, at da jeg foretrækker her i salen kun at referere til, hvad der måtte være salen bekendt, og ikke til de drøftelser, der har fundet sted i udvalget, valgte jeg at citere finansministerens udtalelser fra den daværende førstebehandling, som jo ikke indeholdt noget egentligt løfte, men kun et indirekte. Jeg er helt klar over, at finansministeren siden i udvalget har udtalt sig på anderledes kontant måde. Men jeg tog, da jeg talte før, meget forsigtigt på dette løfte både over for finansministeren og over for hr. Egon Jensen og erkendte fuldt ud, hvad også hr. Egon Jensen har medgivet mig, at løftet blev afgivet under visse forudsætninger. Men det, jeg opholdt mig ved, var, at der var jo en årsag til, at løftet blev afgivet, og årsagen kan kun være, at hvis man ventede at indføre en merværdiafgift i løbet af foråret eller pr. 1. juli 1966, mente man dengang ikke, at disse brancher kunne bære en yderligere 10 pct.s forhøjelse af priserne, og dette forhold har ikke ændret sig i løbet af de tre fjerdingår, der er gået siden, således at man ikke i dag kan sige: i dag kan brancherne udmærket tåle, at deres priser forhøjes med 10 pct., medens de ganske afgjort ikke kunne tåle det for knap et år siden.

Dette forhold står fast, og det havde i den henseende efter min ganske personlige opfattelse været rigtigere, om finansministeren var kommet med alternative forslag, således som det jo nu engang er en ministers lod. Så kunne udvalget have debatteret: skal vi det ene, eller skal vi det andet? I stedet for kom der som bekendt ingen debat om dette spørgsmål.

**Aksel Larsen:** Det er med en vis forbavelse, jeg hører hr. Henry Christensen her forklare, at venstre ikke har stillet forslag om, at vi skulle have punktskatterne forhøjet med ca. 10 pct. Jeg erindrer da levende, at jeg har set en opstilling fra venstre om, hvorledes man ved en punktskatteforhøjelse på spiritus, tobak osv. kunne skaffe mellem 1.000 og 1.100 mill. kr., og hvis man gjorde det, behøvede man jo ikke momsen. Bevares,